

Vezeklés

(Agatha Fasset: Bartók amerikai évei című könyve alapján)

az a cigánylány

az a kis cigánylány Romániában

AKI A CSIRKECSONTOKAT

ELLOPTA TŐLEM - - -

nyár derekán hőségtől néma délben

egy városszéli kocsmá udvarán

közvetlenül az erdő mellett

ebédeltem - gyűltek a csirkecsontok

fehéren szikrázó halomba

szemközt velem

öreg kút víztől megrevesedett

favödre lógott rozsdamarta láncon

mint önakasztott félrebillent fejjel

az a cigánylány

az a kiéhezett tekintetű cigánylány

A FÁK KÖZÜL KILESTE HOGYAN ETTEM

HOGY SZOPOGATTAM ÉS TETTEM LE GONDOSAN

MAGAM MELLÉ A CSONTOKAT

EGY KISTÁNYÉRRÁ - - -

csend volt az udvar néptelen csak egy

kiscica jött lábamhoz dörgölődött

dorombolt NEM ENNI AKART CSUPÁN

BARÁTKOZNI - mikor eléje tettem

a csontokat udvariasan megszagolta

és otthagyott

az a cigánylány

az a mezítlábas gyökér-sovány cigánylány

KIJÖTT AZ ERDŐBŐL - OLY NESZTELEN AKÁR AZ ÁRNYÉK

ODASUHANT AZ ASZTALOMHOZ FÜRGE BARNA KÉZZEL

FELKAPDOSTA A CSIRKECSONTOKAT
A KISTÁNYÉRRŐL ÉS VISSZAREPÜLT
A FÁK KÖZÉ - - -

én felpattantam és gondolkodás
nélkül rohantam utána ahogy csak
bírtam valami arra kényszerített
hogymegvigasztaljam vagy adjak néki
valamit ám futás közben eszembe
villant hogy ez a lány bizonyosan
fél tőlem azt hiszi meg akarom büntetni őt
s tudtam hogy bármilyen gyorsan futok
nem érhetem utol soha SOHA
NEM TŰNIK EL ARCÁRÓL AZ A RÉMÜLT
ÁLLATRA EMLÉKEZTETŐ KIFEJEZÉS
és megtorpantam és ő elveszett
árnyként az erdő árnyai között

elindultam visszafelé s csak ekkor
láttam meg milyen egyenetlen a
talaj a lábaim alatt keresztül-
kasul kígyóztak a fagyökerek
rajta talán egy felhőszakadás
mosta le róluk valamikor régen
a földet és most vénen csupaszon
kapaszkodnak a rögökbe s ahogy
csüggedten lépegettem köztük nagy kövér zöld
legyek szálltak fel dongva és fejem
körül keringtek lassan és követtek
s a kocsmaudvar asztalán hagyott
ételre telepedtek boldogan

az a cigánylány
azóta eljön hozzám minden éjjel
ÉS ELVISZI A CSIRKECSONTOKAT
MOST MÁR TUDOM: AZ ISTEN CSONTJAIT
MIKET MAGAMTÓL KELLETT VOLNA FELKÍNÁLNOM
DE NEM TUDTAM HOGY ISTEN CSONTJAI

MOST MÁR TUDOM DE MOST MÁR HASZTALAN

(A [Baka István művei. Versek](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)
[Következő oldal →](#)